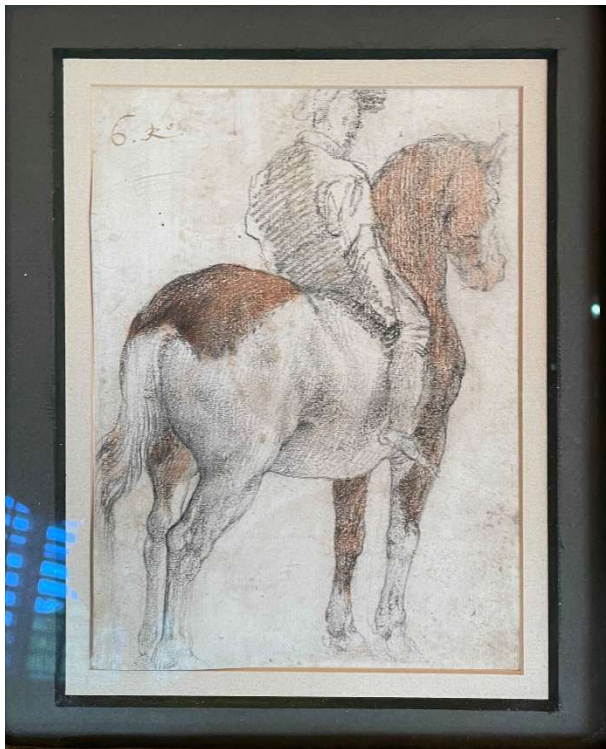

AUDIODESCRIPCIÓ

Genet, de Federico Zuccaro, és un dibuix de 19 cm d'alçada i 14,4cm d'amplada realitzat cap al 1570. Es troba emmarcat. Les tècniques emprades són el carbonet i la sanguina sobre paper verjurat.

El carbonet és una mena de llapis de color gris, i la sanguina, un guix natural de tons vermellosos i ocre. El paper verjurat és un tipus de paper d'escriptura i d'impremta, generalment de bona qualitat, amb una textura formada per fines ratlles longitudinals que es veuen a contrallum.

La composició s'emmarca dins un perfil amb línies marrons i fons blanc. L'espai s'omple amb la representació d'un genet sobre un cavall, situats tots dos d'esquena a l'espectador.

El cavall presenta parts de color blanques al llom, les potes i la llarga cua, i parts marrons al cap, l'esquena i les potes davanteres. És un animal fort i robust.

El genet va vestit amb pantalons llargs i camisa de coll alt i mànigues amples, a la moda del segle XVI. No està pintat, només perfilat al carbonet, amb la cara poc definida i una postura relaxada, sense agafar-se al cavall. Sobre el cap, el genet porta un barret típic de l'època, amb plomes, que queda tallat per la línia que emmarca el dibuix.

L'artista utilitza la tècnica de l'escorç, que busca representar al genet i al seu cavall en una perspectiva tridimensional per donar la il·lusió de profunditat. Aquesta tècnica va ser àmpliament estudiada i desenvolupada durant el Renaixement, un període clau per a l'evolució del dibuix en perspectiva.

Federico Zuccaro va ser un artista italià molt influent durant el segle XVI. Va néixer a Sant'Angelo in Vado, prop d'Urbino, el 1542, i va morir a Ancona l'any 1609. Va ser pintor, arquitecte i escriptor, i fou conegut pel seu estil manierista. El manierisme es va allunyar de les regles d'equilibri i proporció del Renaixement, buscant composicions més complexes i asimètriques.

L'artista va aprendre del seu germà gran, Taddeo Zuccaro, a Roma, col·laborant en projectes decoratius importants com el Vaticà i el Palazzo Caprarola.

Va pintar frescos en llocs emblemàtics com la Vila d'Este, la Capella Paolina al Vaticà, i el monestir d'El Escorial a Madrid. També va crear retrats famosos de reines com Isabel I i Maria Estuard durant la seva estada a Anglaterra.

La seva obra reflecteix un enfocament manierista, amb un interès en la teoria de l'art. Va fundar la Accademia di Sant Lucca a Roma, una institució que va promoure l'art i l'educació artística.

Va viatjar per Europa, treballant en ciutats com Florència, Venècia, Londres i Madrid. Cada lloc li va permetre desenvolupar el seu estil i col·laborar amb altres artistes destacats de l'època.

En resum, Federico Zuccaro va ser un artista versàtil i viatger que va deixar una empremta important en l'art del Renaixement tardà.